अथ स विषयव्यावृत्तात्मा यथाविधि सूनवे
नृपतिककुदं दत्त्वा यूने सितातपवारणम् ।
मुनिवनतरुच्छायां देव्या तया सह शिश्रिये
गलितवयसामिक्ष्वाकूणामिदं हि कुलव्रतम् ॥ ७० ॥

VIII. VISHṆUPURÂṆA.

1. DIE SAGE VON DER SAṀGÑÂ UND DER ḲHÂJÂ (3,2,2—12).

5 पराशर उवाच ।
सूर्यस्य पत्नी संज्ञाभूत्सुता या विश्वकर्मणः ।
मनुर्यमो यमी चैव तदपत्यानि वै मुने ॥ १ ॥
असहन्ती तु सा भर्तुस्तेजश्छायां युयोज वै ।
भर्तुः शुश्रूषणे ऽरण्यं स्वयं च तपसे ययौ ॥ २ ॥
10 संज्ञेयमित्यथार्कश्च छायायामात्मजत्रयम् ।
शनैश्चरं मनुं चान्यं तपतीं चाप्यजीजनत् ॥ ३ ॥
छायासंज्ञा ददौ शापं यमाय कुपिता यदा ।
तदान्येयमसौ बुद्धिरित्यासीद्यमसूर्ययोः ॥ ४ ॥
ततो विवस्वानाख्याते तयैवारण्यसंस्थिताम् ।
15 समाधिदृष्ट्या ददृशे तामश्वां तपसि स्थिताम् ॥ ५ ॥
वाजिरूपधरः सो ऽपि तस्यां देवावथाश्विनौ ।
जनयामास रेवन्तं रेतसो ऽन्ते च भास्करः ॥ ६ ॥
आनिन्ये च पुनः संज्ञां स्वस्थानं भगवान्रविः ।
तेजसः शमनं चास्य विश्वकर्मा चकार सः ॥ ७ ॥
20 भ्रमिमारोप्य सूर्यं तु तस्य तेजोविशातनम् ।
कृतवानष्टमं भागं न व्यशातयताव्ययम् ॥ ८ ॥
यत्सूर्यद्विप्लवं तेजः शातितं विश्वकर्मणा ।
ज्वाज्वल्यमानमपतत्तद्भूमौ मुनिसत्तम ॥ ९ ॥
त्वष्टैव तेजसा तेन विष्णोश्चक्रमकल्पयत् ।
25 त्रिशूलं चैव रुद्रस्य शिबिकां धनदस्य च ॥ १० ॥
शक्तिं गुहस्य देवानामन्येषां च यदायुधम् ।
तत्सर्वं तेजसा तेन विश्वकर्मा व्यवर्तयत् ॥ ११ ॥